

Sense camins

Joan Margarit

Per al Pere Rovira

Fins aquí ja no arriben. Però no estic perdut.
He encès un foc vora el que passo els dies,
vigilant com un gos que simula dormir.
Perquè aquest foc t'escalfi has d'estar alhora
feliç d'haver viscut i ja cansat de viure.
Llavors comprens què mai hi ha hagut camins.
I que qualsevol cosa que imaginis,
per exemple una veu des d'un esbarzer en flames,
pugui significar salvar-se per a algú.